

mise ja näkkamisega tedda seggama, wiit-
ma, ja temma rahwa hulka haawhawalt
wähhendama.

Karel, kui Pühajõe jüdis, laskis
eest suretükidega kantsi peäle, ja satis
nelli tuhhat jalla, ja kaks tuhhat hobbo-
se-wägge allamalt jöest läbbi, et taggant
kantsi peäle hakkata. Kui wenne wäggi
sedda nõud märkas, läks ta tormades Sil-
lamäe pole, kus, kuida üllemal ööldud, ka
kolm tuhhat meest kantsis olli seismas.
Karel ruttas järrele, ja kui tedda kantsi
peäle nähti tormawad, heitis wenne wäg-
gi jooksu, et nendega, kes Baiwarus ollid,
sure leri jure jõuda, mis Narwa linna al
seisis. Se tulli peäle; Rootsi wäggi olli
ärrawässtinud, ja saddas weel peälegi kan-
geste wihma ja lund seggamiste. Jäi
siis puhkama, ja tõisel hommikul, puhte
ajal hakkas jälle Narwa pole liikuma, kuh-
hu enne lõunat kello kümne ajal jõudis. Andis
Karel omma rahwale nelli tundi aega puh-
hata; priskeste süa ja jua, ja ütles: Rootsi
mehhed! kello kaks hakkame tööle: agga,
hõmmen puhkame rahhoga Narwa linnas.

Kello kaks olli kõik wäggi rünnas, kün-
ga kasko otamas, et pealehakkata. Kui
Wenne wäggi sedda pihhotait wägge Ja-
gina poolt näggi tulleswad, hakkasid muist
pealikud naerma, et Rootsi sesugguse wäh-
hese rahwaga ütlemata wäe kogu peäle
tulli hakkama, ja ütlesid mõnned: neid pan-
neme kahhe pihhotäiega suhhu, ja nelame
neid älla.

Peetrit ennast ei olnud sel kõrral seäl,
et, nenda kuida ütline, mõnned sured
tällitamised, kelle pärrast Pohla künninga-
ga nõupiddamist olli, ja mis wiimist kog-
goniste ei sallind, tedda Pohla-male wäg-
giselt sundisid ruttama. Olli se suur Kei-
ser sellepärrast omma wägge, mis Narwa
al seisis, Würost Trubestkoi kasso älla and-
nud, ja tedda kasknud linna wötta. Agga
enne weel, kui olleks sanud ärraminnema;
näggi temma sure melehaigussega, et tem-
ma kindralid tõine tõise peäle kadedad
ollid, ning et neil koggoniste üht meelt pol-
nud. Se pahha luggu lõhkus Peetri süd-
dant; egga teadnud suur mees, kuida sed-
da kahju teelda, mis temma kindralite isfi-